

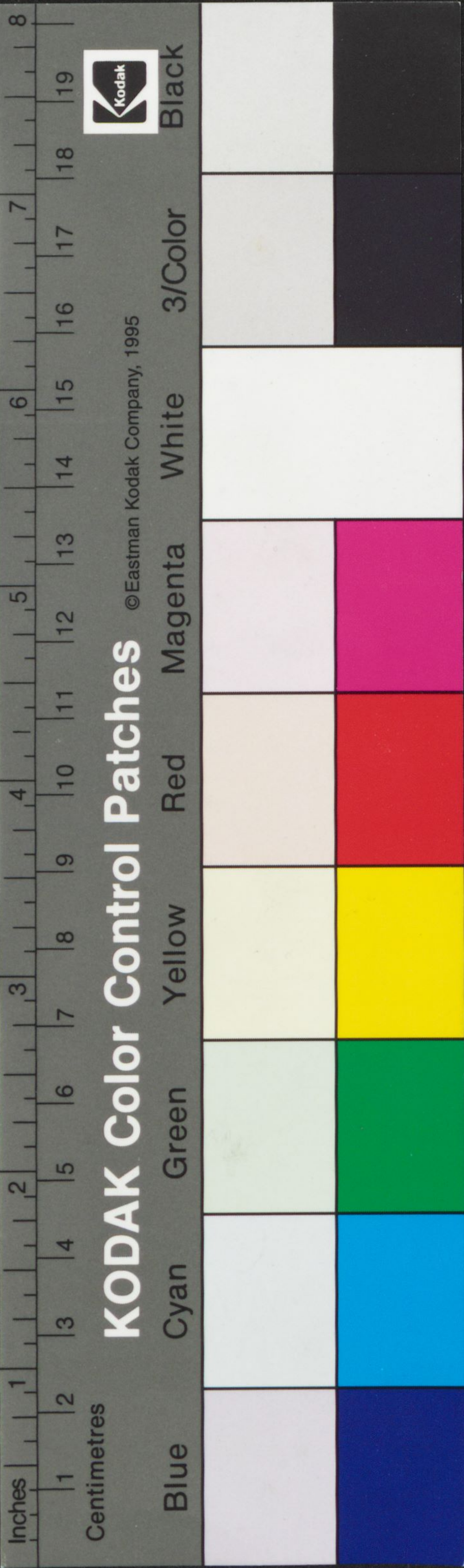
CELESTINVS. I.

hereses: transigere illū, haud quāq̃ sunt passę. Nestorius siquidē
recessit, pestilenti quodam morbo tabiferoq; ueneno inficē orbem
mū saluatore fuisse naturā: astruere temerarius non ex
ausit. Occurrere opere pretium ducens Celestinus, cogendam
Coacti ephesi trecenti et eo amplius. Ab his nestorianę pfidię ac
inatumq; illius, et omnū uotis et uno consensu Nestorij sacrilegū
inoꝝ epō, egregiam inter omnes pro uera religione nauante ope
uersus Nestoriana deliramenta elegantes libri: cum sacris referti
synodi aucte et exemplo muniti. Et de huiusmodi quidē nesto
tiniq; optimi principis in ea erradicanda diligentia. Prosperū
nunc habet modū. Nestorius inquit Constantinopolitanus ep̃s
m in l. Predicans xp̃m ex Maria hominē tantū, et non
col. esse pro merito. Huic impietati precipua Cyrilli Alex
pape celestini repugnat auctoritas: et hactenus prosper. Nec
inoris p̃stantissimi principis auxilia. Is enim Archadio genitus
poris Romano imperio p̃erat: a quo Candidianus inter primo
nsmisus, nauare operam iussus est, libera ut essent patrū uota
z alui necessarium patres ubertate et copia gauderēt: neu si
rturbare animos aut ceptum opus posset. Celestinus ergo, quę sy
ncitaq; erant, transmitti ad se curauit. Exacteq; discussa, p̃bavit
ac p̃m̃ersum vulgari orbem iussit. Exaratis passim ad omēs
ntib; satis ep̃tis: acte rei seriem, sacrū uerūq; dogma p̃se
elagianę pleriq; britaniam usq; penetrasse ferebantur: ne quid
atidius loas ex fallacibus hereticoꝝ figmentis uera religio pate
n eam partem existimans Celestinus, germanū Anthiodo
alit: ut extirpatis erradicatisq; profanis errorib; auctoribusq;
orthodoxam astruerēt studiose fidem, solidarentq; perpetuo
os durius et agrestius hominū genus Paladiis et premus p̃sules
adhuc religione ebetiores: eruditiores ab his fierent in dies.

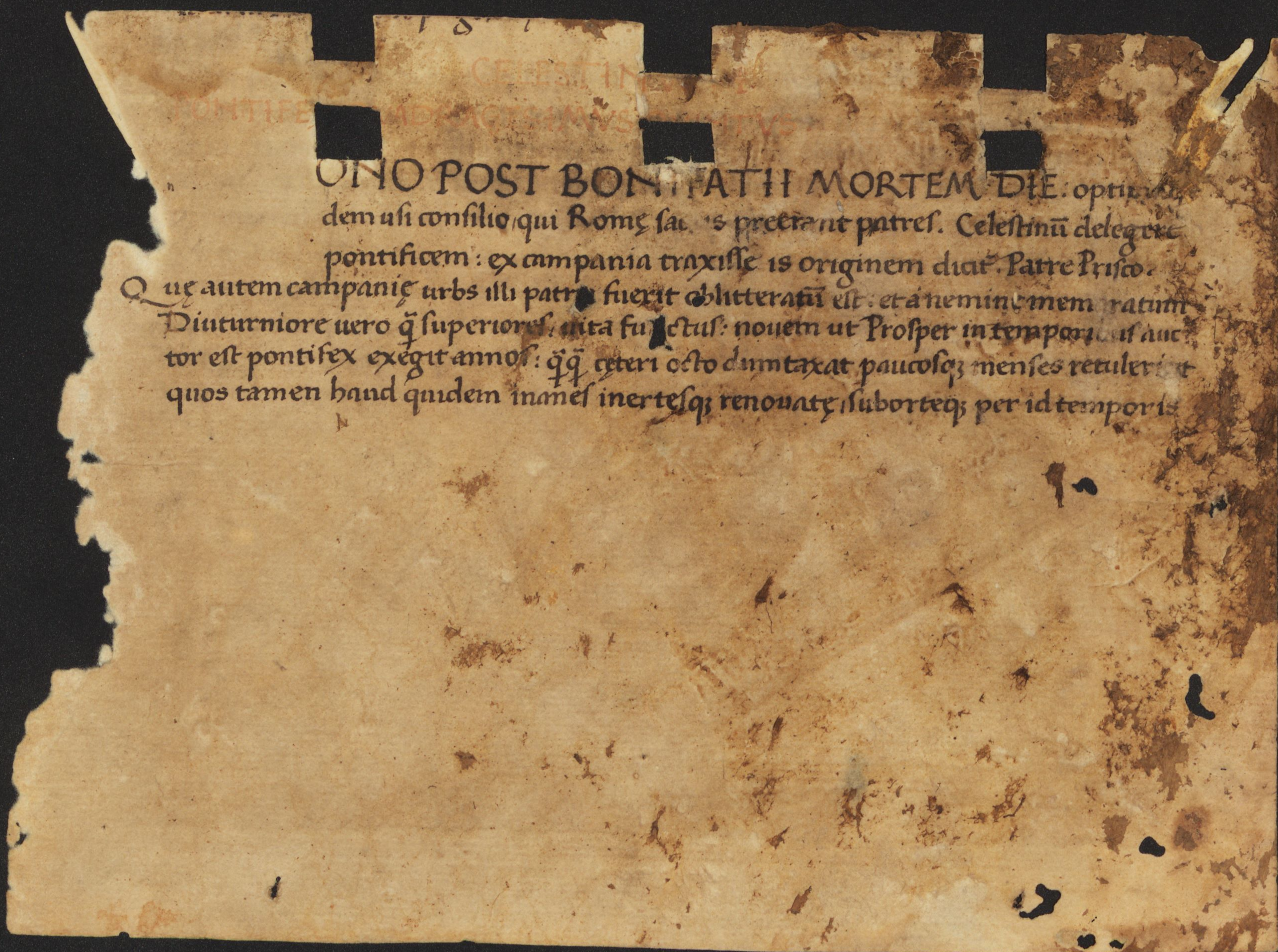
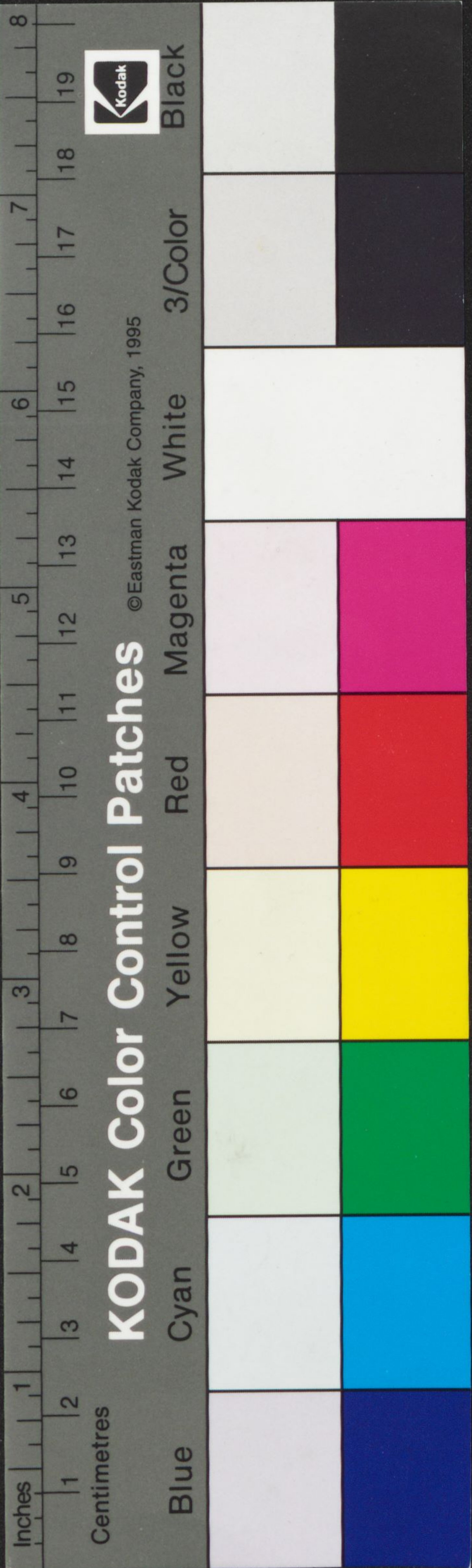

BONIFATIUS. 1

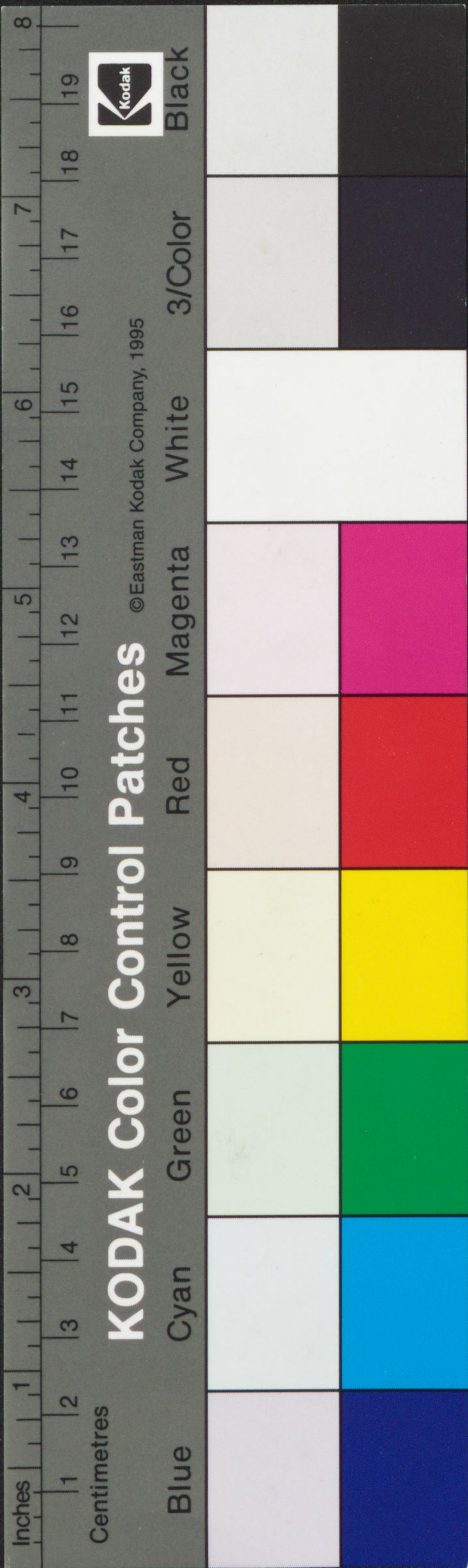
diu & Bonifatium absentem ab urbe uixisse: tandem in pa
Verū bonifatius q̄q̄ in tanto turbine rerū uersatus, magis
no cultui moribusq; formandis: exactam imper
etiam sanctimoniales, quasq; sacras contingere pa
Sotherem p̄decessorem imitatus, constituit. Seruū aut obno
sterijs haud quaq̄ ascribendū fore. Edificandi quoq; non
felicitatis martiris. Oratorium penes eius sepulchrū opere
mentūq; uirginis ornauit egregie: addita etiam loco mag
ces enim patenas, coronas, siphos argenteos: pretio p̄nder
Scripsit et patribus in Carthaginensi coactis synodo epist
sos, actaq; et constituta sua, apostolice sedis arbitrio iudicioq;
gregie cōmendauit. Tresdecim p̄biteros, Diaconos
supra triginta p̄ urbem presules misit: annis dumtaxat
res tradidere uitam pontifex maximus agens, tumulata
uia salaria, quam uiuens erat admodū ueneratus. Quam
nouem illum menses uixisse pontificem dicat. Ut primū de
reuocare illū Romam ad principatū prouehere, sic ad
tores. Eulalius enim seu penitentie pristinae dissentionis
dens non sustinuit reuocantiū uoces: solitoq; p̄seuerans
hinc post Bonifacij mortē anno: extremū ipse quoq; sacra
quosdam de pontificiū maximorū rebus scribentes, magis
norum cum uelut iniano. Placuit q̄q; p̄biteris, Bonif
disse, ut in his, q̄q; p̄biteris, Quodq; p̄biteris, in tra
Cum uelut iniano, iniano, iniano, iniano, iniano: Ga
u, & Bonifacij filij, Theodorus uirgo, Amphady filius
trū ad tue, iniano, iniano, iniano, iniano, iniano: Joannem
da parat. Calarū primū uirgū Bonifacij, in inante a
post, imperatorū iniano, iniano, iniano, iniano, iniano: August
quoq; adhuc iniano, iniano, iniano, iniano, iniano: iniano

ex cogitavit prima. Initiū enim a deli- onfessione absolutione- in oportere, que
admodū et Damasus ante docuerat. hinc decantari psalmos et uersus: legiq; post hac
phetarū et aplos eplās: prout temporis et festi rō postulasset: graduatim inde et offer-
ria: cetera emaps, quibus ad nostram etatem utimur. tamen an id
tempus sola epistolari et euangelica lectione consecrationis addita misterio missarū
solennia conuoluerent. Quemadmodum qui post Damasū de pontificibus maximis tra-
dere: et Martinus pollonius, ac Iulolomeus memorie prodiderūt. Dedicasse quoq;
Constantiniam qā uelut nōnulli nūcupant Juliam, silicā dicit, donaq; illi magnifica
contulisse. Ordinationibus quoq; tribus, leuambri ore peractis, duos supra uiginti p̄sbi-
terij insigniuit honore. Dynonibus quodētm additis. Sex supra quadraginta p̄sules
urbibus quibuscq; ut opus erat, p̄fecit. De hō illā annis: diebus nouē p̄fuisse. Martinus

CELESTINVS
PONTIFEX MAXIMVS
ANO POST BONIFATII MORTEM DIE. optima
dem usi consilio qui Rome sac. is preerant patres. Celestinū delegere
pontificem: ex campania traxisse is originem dicit. Patre Prisco.
Que autem campanie urbs illi patri fuerit oblitteratū est: et a nemine mem. ratum
Diuturniore uero q̄ superiores. vita fūctus: nouem ut Prosper in temporibus auc.
tor est pontifex exegit annos: q̄q̄ ceteri octo dimtaxat paucosq; menses retulerunt
quos tamen hand quidem inanes inertesq; renouate suborteq; per id temporis

ad Constantinianam basilicā conuenientes maximū illi delegere pontificē. Ita
sacro in uno p[er]p[etuo] patu erecta duo capita. Nec sauis erat contul[us] suffragia nisi
fauoribus amicisq[ue] suas quisq[ue] tuerentur. Annitentibus qui suā mit-
toria cederet: atq[ue] in id intendentibus uires, opem assiduā et adiumenta p[re]stantibus.
Effectumq[ue] proinde est: dum quisq[ue] quem cupit deiecto altero, superiorem esse contē-
dit. Amicos, propinquosq[ue] in eam secum sententiam trahit. Ut clerus omnis, Sena-
tus, ac populus, in factiones scinderetur duas. Nec uel ex ecclesiastico ordini uel ex
ex intima plebe fere quisq[ue] esset, qui Laurentij uel Simaci nō studeret reus. Theo-
doricus ostrogothor[um] Rex Zenonis primū imperatoris inde alior[um] aucte atq[ue] asse-
su Odoacre erulo[rum] rege, pulso atq[ue] penito, quod antea memoratū est, ea tempeste e-
Italiam gubernabat. Placuit ergo ut ad eum exorta de discordi pontifici electione r

et de hactenus periret qui Laurentio fauebant: tunc ex composito repente se a Simaci
comunione abtraxere: eiusque decessu et consortiū velut eth[er] et criminosiū
denotare i[n]uebant. Quibus artibus Simacū impeteret, aut tunc quoque Lau-
rentium ex iudicina vrbe i[n] qua Simaci beneficio p[ro]sidebat clam attersire. Qu-
od p[ro]p[ri]e ap[er]tissime domino intruderetur culmen adniti. Atque ut ex uotis cuncta succe-
deret, ad Theodoritū Rauenne agentē miserūt, qui peteret ap[osto]lice sedi visita-
torem in falsis enim quos corruperāt testib[us] confidebant. Variatū hoc lo-
cus i[n] ip[s]o t[ext]u ē. Qui enim post Damasū scripsit, siue bibliothecarius, siue hostia-
nus, siue quis alius fuerit, incertus ille auctor, missus a Theodorico Petrū alti-
matum p[ro]fulem criminū Simachi cognitorē, et causę decisorē dicit. Quod id adu[er]sus
canonicas sanctiones foret. Sed coactam a Simaco repente synodū: cum ad eam

